

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, de către partea civilă Iacob Petru și de către partea vătămată Tulba Ion prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Roșca Vladislav XXXX, născut la XXXX,
originar și domiciliat în xxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.05.2016 – 28.11.2016 (prima instanță);
2. 27.12.2016 – 25.01.2017 (instanța de apel);
3. 06.06.2017 – 26.07.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a încetat procesul penal în privința lui Roșca Vladislav pe art. 264 alin. (2) Cod penal, în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

S-a aplicat pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

S-a respins acțiunea civilă intentată de Iacob Petru împotriva lui Roșca Vladislav privind încasarea despăgubirilor materiale - ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Roșca Vladislav, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport în baza hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 aprilie 2015, la 14 februarie 2016, aproximativ ora 11:30, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa la volanul automobilului de modelul „Mercedes S 430”, n/î S ZZ 555, în mun.

Chișinău, com. Băcioi, str. Independenței din direcția centrului comunei Băcioi în direcția comunei Sângera.

În timpul deplasării, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, ca urmare, ieșind complet pe banda destinată circulației transportului din sens opus, inculpatul a comis tamponarea frontală cu automobilul de model „Nissan Primera”, n/î C PQ 199, care aparține lui Iacub Petru, la volanul căruia se afla Tulba Ion, care se deplasa regulamentar pe banda sa de deplasare din sens opus, relativ deplasării automobilului „Mercedes”.

În rezultatul accidentului rutier, șoferul Tulba Ion și pasagerii Dabija Ion și Petrachi Alexandru, s-au ales cu vătămări corporale medii.

Astfel, inculpatul Roșca Vladislav a neglijat prevederile:

- pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere care prevede, că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate;

- pct. 45 alin. (1) și (2) din același Regulament, conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului;

- pct. 42 alin. (1) care prevede că determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare;

- pct. 2, care prevede, că în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers;

- pct. 3, potrivit căruia participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Roșca Vladislav în baza prevederilor art. 264 alin. (2) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care

conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Verdeș Liliana, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care a-l recunoaște culpabil pe Roșca Vladislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și admiterea acțiunii civile a părții vătămate, argumentând prin faptul că sentința este ilegală pe motivul că instanța de judecată a dat o apreciere corectă probelor prezentate de către acuzare însă incorect a aplicat prevederile legii privind amnistia pe motiv că conform legii cu privire la amnistie art. 10 alin. (1) lit. k) *„Prevederile art. 1 – 9 nu se aplică persoanei învinuite, inculpate sau condamnate care nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, a fost condamnată.”*, ignorând faptul că în cadrul cercetării judecătorești părțile vătămate au declarat că au pretenții materiale și morale față de inculpat, astfel nefiind reparat integral prejudiciul.

3.2 Avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului Roșca Vladislav, solicitând casarea sentinței cu emiterea unei decizii prin care inculpatul să fie absolvit de pedeapsa penală motivând că:

- prima instanță eronat a dat apreciere normelor de drept material;
- la pronunțarea sentinței inculpatul nu a asistat, nu a participat la ședințele de judecată, fiindcă nu a fost înștiințat, motiv din care nu a avut posibilitatea de a se apăra;
- nu s-a luat în calcul că dreptul de a conduce mijloace de transport îi asigură existența și îi oferă un câștig suplimentar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, apelul declarat de avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului s-a respins ca fiind nefondat, iar apelul declarat de către procuror a fost admis, s-a casat sentința integral, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Roșca Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, ce constituie 9000 lei, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Iacob Petru privind încasarea prejudiciului material s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

Corpul delict – automobilul de marca „Mercedes S 430” cu n/î S ZZ 555 restituindu-se inculpatului.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Roșca Vladislav, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport în baza hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 24 aprilie 2015, la 14 februarie 2016, aproximativ la ora 11:30, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa la volanul automobilului de modelul „Mercedes S 430”, cu n/î S ZZ 555, în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. Independenței din direcția centrului comunei Băcioi în direcția comunei Sângera.

În timpul deplasării, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, ca urmare, ieșind complet pe banda destinată circulației transportului din sens opus, inculpatul a comis tamponarea frontală cu automobilul de model „Nissan Primera”, n/î C PQ 199, care aparține lui Iacob Petru, la volanul căruia se afla Tulba Ion, care se deplasa regulamentar pe banda sa de deplasare din sens opus, relativ deplasării automobilului „Mercedes”.

În rezultatul accidentului rutier, șoferul Tulba Ion și pasagerii Dabija Ion și Petrachi Alexandru, s-au ales cu vătămări corporale medii.

Astfel, inculpatul a neglijat prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate; pct. 45 alin. (1) și (2) din același Regulament, conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; pct. 42 alin. (1), care prevede că determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare; pct. 2, care prevede că în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers; pct. 3 potrivit căruia participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum

și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente.

Prin urmare, instanța de apel în urma evaluării probelor administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportate la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit în sarcina inculpatului Roșca Vladislav încadrarea juridică în baza art. 264 alin. (2) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale.

La fel, instanța de apel a constatat prin recipisa din 17.03.2016 că Botca Victor a transmis din numele inculpatului părții vătămate Dabija Ion suma de 4000 lei pentru acoperirea cheltuielilor medicale, prin recipisa din 23.02.2016, Tulba Ion a primit suma de 6200 lei de la ruda inculpatului pentru achitarea cheltuielilor de spitalizare care le-a avut în urma accidentului rutier, prin recipisa din 12.03.2016, Tulba Ion a primit suma de 1000 lei de la fratele inculpatului pentru achitarea cheltuielilor de spitalizare pe care le-a avut în urma accidentului rutier.

Deci, în baza recipiselor anexate la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului privind recuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, sub forma cheltuielilor de spitalizare denotă că inculpatul a consimțit că în urma acțiunilor sale au fost cauzate prejudicii materiale părților vătămate Tulba Ion, Dabija Ion și Petrachi Alexandru, chiar dacă părțile vătămate nu au înaintat acțiuni civile și nu au fost recunoscute în calitate de părți civile în conformitate cu art. 61 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de apel a stabilit existența unui prejudiciu material nerecuperat integral de către inculpat, în contextul în care ultimul a oferit mijloace bănești părților vătămate în scopul reparării prejudiciului material, or, partea vătămată Tulba Ion a explicat că dânsul a primit suma de 7200 lei, dar acești bani au fost împărțiți la toate trei părți vătămate, respectiv, suma oferită de către inculpat nu a fost suficientă pentru acoperirea tuturor cheltuielilor suportate ca urmare a producerii accidentului.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat referitor la faptul că prevederile Legii cu privire la amnistie nu prevăd forma scrisă a pretențiilor înaintate de inculpat, ci expres indică că în cazul în care sunt pretenții nerecuperate, nu poate fi aplicat actul de amnistie, or, norma indicată la lit. k) alin. (1), art. 10 din Legea RM nr. 210 din 29.07.2016 urmează a fi interpretată în coraport cu prevederile normelor procesual-penale care reglementează acțiunea civilă în procesul penal. Așadar, instanța de apel a notat că acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la

terminarea cercetării judecătorești, iar în speță, a constatat că părțile vătămate Tulba Ion, Dabija Ion și Petrachi Alexandru nu au înaintat acțiuni civile.

La fel, instanța de apel a constatat că prin încheierea protocolară a ședinței de judecată din 28.10.2016 prima instanța a primit cererea de chemare în judecată depusă de Iacob Petru și a fost recunoscut în calitate de parte civilă, după care, prin cererea privind recuperarea prejudiciului material, reclamantul Iacob Petru a solicitat încasarea de la inculpat prejudiciul material în sumă de 69366,09 lei conform raportului de evaluare a pagubei nr. 2112/08/A.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind eronată concluzia instanței de fond referitor la respingerea acțiunii civile depusă de Iacob Petru împotriva inculpatului privind încasarea prejudiciului material, ca fiind neîntemeiată, or soluția îl privează pe Iacob Petru de a înainta aceeași acțiune în ordinea procedurii civile, deși dânsul în conformitate cu art. 20 alin. (5) din Legea RM nr. 414 din 22.12.2006 „cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule” are dreptul de a înainta cerere față de Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, iar despăgubirile să fie achitate în conformitate cu art. 14 din Lege.

Prin urmare, instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Iacob Petru privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

Așa deci, instanța de apel a notat că în cadrul procesului penal, Iacob Petru a fost recunoscut în calitate de parte civilă în conformitate cu art. 61 Cod de procedură penală, iar prin cererea de chemare în judecată înaintată a solicitat încasarea de la inculpat a sumei de 69366,09 lei, cu titlu de prejudiciu material.

În acest context, instanța de apel atestând faptul că părții civile Iacob Petru nu i-a fost restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, ceea ce semnifică că inculpatul nu a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, fapt ce cade sub incidența art. (10), alin. (1), lit. k) din Legea cu privire la amnistie deci în privința inculpatului nu poate fi aplicat actul de amnistie, respectiv, urmează a fi tras la răspundere pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Roșca Vladislav cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, care în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

La fel în conformitate cu art. 76, 77 Cod penal în privința inculpatului Roșca Vladislav nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

În contextul circumstanțelor menționate mai sus, instanța de apel a aplicat inculpatului Roșca Vladislav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 450

unități convenționale, ceea ce constituie 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

În ceea ce privește chestiunea referitor la aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în coraport cu invocările avocatului Ciofu Ion precum că „instanța de fond incorect a încetat procesul penal în baza amnistiei, dar a aplicat pedeapsa complementară”, instanța de apel a considerat inoportună abordarea acestei probleme de drept, deoarece a constatat că în speță încetarea procesului penal în privința inculpatului Roșca Vladislav în legătură cu intervenirea actului de amnistie contravine art. (10), alin. (1), lit. k) din Legea nr. 210 din 29.07.2016, respectiv, inculpatul poartă răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod Penal, cu aplicarea pedepsei principale sub formă de amendă în mărime de 450 u.c, dar și cu aplicarea pedepsei complementare obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

6. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Brigai Sergiu indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală prin care a solicitat casarea parțială a deciziei referitor la aplicarea pedepsei și referitor la acțiunea civilă motivând prin faptul că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanța de apel nejustificat a aplicat minimul posibil a pedepsei neacordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal;
- la stabilirea pedepsei urma să se ia în considerație că anterior inculpatul a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport însă inculpatul a comis infracțiunea, conducând mijlocul de transport în stare de ebrietate;
- la aprecierea influenței pedepsei asupra corectării inculpatului urma să se ia în considerație faptul că inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru infracțiunile prevăzute de art. 152 și art. 287 Cod penal, fiindu-i aplicate pedepse sub formă de amendă, pedepse care nu au contribuit la reeducarea inculpatului;
- a fost admisă în principiu acțiunea civilă fără a se invoca nici un motiv de ce nu a fost posibil de admis, ignorând faptul că prin raportul de evaluare a pagubei nr. 2112/08/A se atestă că valoarea prejudiciului cauzat constituie 69366,09 lei;

6.2 Partea civilă, Iacob Petru invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei în limitele competenței cu admiterea acțiunii civile cu privire la încasarea prejudiciului material și indică următoarele argumente:

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul la data comiterii accidentului rutier era privat de dreptul de a conduce mijloc de transport, mai mult aflându-se în stare de ebrietate, acțiuni care se încadrează în prevederile art. 264¹ alin. (4) Cod penal;

- instanța de apel nu a luat în considerație acest fapt nici la individualizarea pedepsei, stabilindu-i o pedeapsă minimă prevăzută de art. 264 alin. (2) Cod penal, deși la caz există mai multe circumstanțe agravante cum ar fi: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză (privarea de dreptul de a conduce), starea de recidivă.

6.3 Partea vătămată Tulba Ion, invocând temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. (10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei în limitele competenței cu aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului și încasarea în beneficiul lui Tulba Ion a prejudiciului material și indică argumente similare cu acelea descrise de partea civilă Iacob Petru.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, recursul procurorului fiind vădit neîntemeiat, iar recursul părții vătămate și recursul părții civile nu îndeplinesc cerințele de conținut din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală sau recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele-temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția de casare totală a sentinței primei instanțe, pronunțând o hotărâre nouă, prin care inculpatul Roșca Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată Legea cu privire la amnistie, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de procuror în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 234-235 vol. I) corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatului și la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunilor săvârșite care sunt mai puțin grave, precum și lipsa circumstanțelor atenuante și agravante și a fost parțial reparată dauna materială, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, a înlăturat erorile constatate în sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a stabilit pedeapsa echitabilă aplicată inculpatului, în limitele sancțiunii cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă fără a se invoca nici un motiv de ce nu a fost posibil de admis, Colegiul penal, menționează că procurorul nu indică norma materială, nu face trimitere la prevederile art. 6 al Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din

25.02.2016 sau la prevederile Codului de procedură civilă, care i-ar da dreptul sau obligația să atace decizia instanței de apel ce ține de latura civilă în speța dată, astfel Colegiul penal respinge ca inadmisibil argumentul dat.

7.2. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către partea civilă Iacob Petru și de către partea vătămată Tulba Ion:

Verificând argumentele recursurilor ordinar declarate, fiind identice după formă și conținut, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să indice eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent deși conțin invocarea art. 427 alin. (1) pct. (10) Cod de procedură penală, unul nu conține o solicitare în acest aspect de drept, dar respectiv se solicită casarea deciziei cu admiterea acțiunilor civile a părții vătămate Tulba Ion și părții civile Iacob Petru. În cazul în care autorul nu solicită concret în recurs o soluție bazată pe temeiul reglementat de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi declarat ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal mai constată, că recursurile ordinare declarate de către partea civilă Iacob Petru și de către partea vătămată Tulba Ion, nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze soluțiile cerute în recursurile cu circumstanțe de drept care le-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală,

instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În speță, recurentul Iacob Petru la întocmirea recursului nu a îndeplinit dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod penal, și nu a indicat o solicitare concretă în baza temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. (10) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, Colegiul penal mai invocă că asupra temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. (10) Cod de procedură penală prin care se critică blândețea pedepsei de ambii recurenți, instanța de recurs ordinar deja s-a expus în pct. 7.1 a prezentei decizii, motive care au relevanță și în privința recursurilor ordinare declarate de către partea civilă Iacob Petru și partea vătămată Tulba Ion vizând aspectul dat.

Cu referire la solicitarea recurenților din recursuri de a stabili o pedeapsă mai aspră, a admite acțiunea civilă și a încasa prejudiciile materiale: lui Iacob Petru – 69366,09 lei și lui Tulba Ion – 3000 lei, Colegiul penal mai invocă, că prin sentința în speța dată a fost respinsă acțiunea civilă depusă de Iacob Petru, iar asupra acțiunii civile a lui Tulba Ion, în sentință nu există mențiuni, la fel prin sentință s-a încetat procesul penal în privința lui Roșca Vladislav în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Mai mult, Colegiul penal constată că, cu apeluri au atacat sentința în speța dată numai procurorul și avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului Roșca Vladislav, de unde rezultă că recurenții au fost de acord cu sentința primei instanțe.

Potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, *„nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația. Procurorul care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia prin care a fost admis apelul declarat din partea apărării.”*

Astfel, Colegiul Penal constată că deoarece partea civilă Iacob Petru și partea vătămată Tulba Ion nu au folosit calea de atac apelul asupra sentinței, ei în prezent nu pot ataca latura civilă și pedeapsa – amendă aplicată de instanța de apel, deoarece lor nu li s-a înrăutățit situația. În concluzie, și din aceste motive recursurile declarate sunt inadmisibile fiindcă nu corespund cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală, recurenții fiind lipsiți de dreptul de a ataca latura civilă și pedeapsa – amenda, aplicată inculpatului Roșca Vladislav.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către partea civilă Iacob Petru și de către partea vătămată Tulba Ion și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lor, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Roșca Vladislav XXXX**:

- de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, deoarece este vădit neîntemeiat.

- de către partea civilă Iacob Petru și de către partea vătămată Tulba Ion, deoarece recursurile nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin